

๓๗

พระผู้ปราบมาร

ทำใจให้ใส ๆ นึกน้อมภาพพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่เราจำได้ นึกน้อมท่านไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ อย่างเบา ๆ สบาย ๆ นึกถึงท่านทุกวันตลอดเวลา ให้ใจของเราผูกพันอยู่กับท่านทุกวัน ทุกคืน ก็จะเป็นทางมาแห่งบุญของเรา

ไม่ใช่เฉพาะเพียงชาตินี้ แต่เราผูกพันกับท่านมาข้ามชาติ หลายชาติมากมายทีเดียว ในระหว่างที่เราเวียนว่ายตายเกิดมานี้ แต่บางช่วงของชีวิตก็ยาว บางช่วงก็สั้น บางช่วงก็พลัดจากท่านไปบ้างในยามที่เราประมาทในการดำเนินชีวิต แต่ว่าเราก็ได้อยู่ร่วมสร้างบารมีกับท่านในหลายๆ ลักษณะกันมาอย่างนี้

แม้กระทั่งปัจจุบันในชาตินี้ บางคนก็มาถึงท่านเร็ว บางคนก็ช้า คำว่า ถึงท่านนี้ แม้ท่านจะละสังขารไปแล้วก็ตาม การได้ถึงวิชาของท่าน ก็ถือว่าได้เจอตัวองค์ท่าน บางชาติเราก็เจอกายเนื้อของท่าน ก็สลับกันไปอย่างนี้เป็นช่วง ๆ

แปลว่า เราเป็นสายธาตุสายธรรมของท่านมาตลอด ชาตินี้จึงได้มาสร้างบารมีกับท่านอีก แม้ว่าเราจะเข้าใจในระดับหนึ่ง หรือบางทีเราก็ไม่เข้าใจลึกซึ้ง แต่เราก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า ทำไมเราต้องผูกพันกับท่าน ต้องมาสร้างบารมีร่วมกับท่าน ก็เพราะว่าเราได้เคยสร้างกันมา อีกทั้งท่านก็ทຸ່ມบุญทຸ່ມบารมีตามเรามา ด้วยเหตุนี้เราก็จะต้องตรึกระลึกนึกถึงท่านให้ได้ตลอดเวลา

การระลึกนึกถึงท่านเป็นทางมาแห่งบุญและการเข้าถึงวิชาธรรมกายของเรา บุญเป็นบ่อเกิดแห่งความสุขและความสำเร็จในชีวิตของเรา สุขทั้งในมนุษย์โลก และในเทวโลก การที่เราประสบความสำเร็จในชีวิต ในการสร้างบารมี ในธุรกิจการงานต่างๆ ก็เพราะบุญนี้แหละ บุญที่เนื่องกับพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านไม่ธรรมดา

วันใดที่เราเข้าถึงวิชาธรรมกาย เราจะเห็นบุญได้ด้วยตัวของเราเอง และเราจะซาบซึ้งถึงคำที่หลวงปู่ได้กล่าวไปนี้

ให้ลูกนึกถึงท่าน เอาใจผูกพันกับท่านเอาไว้ แม้ยังไม่เข้าใจอย่างสมบูรณ์ก็ตามเถิด แต่สักวันหนึ่ง เมื่อใจเราหยุดนิ่งได้สมบูรณ์ ความบริสุทธิ์ของใจเราจะละเอียดเพิ่มขึ้นด้วยความนิ่งแน่น ความรู้ที่สมบูรณ์ก็จะบังเกิดขึ้นแก่เรา ที่ทำให้เราหายสงสัย นำมาซึ่งความปีติปราโมทย์ใจ สุขใจ ปลื้มใจ

ดีใจว่า เรามีเชื้อสายของท่าน ซึ่งเป็นผู้นำที่จะไปสู่ที่สุดแห่ง
ธรรม “ตลอดแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล นิพพาน
ตลอดกาย ไม่มีใครรู้เรื่องนี้เลย”

นี่เป็นคำกล่าวของท่านเอง ที่ท่านได้กล่าวเอาไว้สั้น ๆ
เพื่อว่า สักวันหนึ่งผู้มีบุญอย่างพวกเราจะได้ยินได้ฟังเรื่องนี้เป็น
ข้อคิดสะกิดใจ ให้เราต้องหันมาสร้างบารมีร่วมกับท่าน
และก็มาทำความเข้าใจในประโยคที่ท่านกล่าวนั้น ด้วยการให้
โอกาสตัวเองหยุดนิ่งอยู่ภายใน และเห็นธรรมไปตามลำดับ
ที่มีอยู่ในตัวของตนเองนั่นแหละ

การที่ท่านกล่าวว่า “ตลอดแสนโกฏิจักรวาล อนันต
จักรวาล นิพพานตลอดกาย ไม่มีใครรู้เรื่องการปราบมารนี้”

เพราะว่า มารเป็นเรื่องลึกซึ้ง ละเอียด กลุ่มลึกมาก ต้องเฉพาะผู้มีบารมีแก่ๆ มีธาตุธรรมพิเศษในการกิจของนักรบกองทัพธรรม ที่จะปราบมารประหารกิเลสให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษในต้นเหตุแห่งมารทั้ง ๕ ผุ่ง ความทุกข์ทรมานของชีวิต นั้นแหละจึงจะรู้ได้

เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่บรรลุลหณธรรมใหม่ๆ ท่านได้กล่าวไว้ในบทเทศน์ของท่านว่า “ผู้เทศน์ไปมาแล้ว ๗ วัน” นิพพานทั้งหลายนั้นแหละ คือ นั่งอยู่ในอิริยาบถเดียวไม่ถอนถอยเลย ๗ วัน ๗ คืน ไม่ลุกจากที่ เพื่อที่จะสืบเรื่องราวว่า มีผู้รู้เรื่องการปราบมารนี้บ้างไหม ท่านก็ไปสืบๆ ต่อๆ กันไปอย่างนั้นในนิพพานถอดกาย เพราะผั่งเดิมนั้นต้องมาปราบมารประหารกิเลสให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ จึงทะลุเลยไปกว่านั้น แล้วก็ไปรู้เห็นเรื่องราวของมารตัวจริงที่เป็นฉากหลัง เบื้องหลังของทุกสิ่งนั้นแหละ

ทำให้เข้าใจว่า มนุษย์เหมือนหุ่นกระบอกที่เขาเชิดให้แสดงบทบาทอะไรก็ได้ และท่านก็มุ่งไปอย่างนั้น ไปสู่ที่สุดแห่งต้นเหตุของพญามาร ทำอย่างนี้ตลอดชีวิตของท่านตลอดเวลา แม้เวลาท่านจำวัดก็ยังให้ทีมงานทำตลอด ๒๔ ชั่วโมง จนหมดอายุขัยของท่าน

๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

